

Ἑλλήνων μὲν τὴν σοφίαν βαρὺς ὤλεσεν αἰὼν.

Ὅς δὲ φιλέλληνας πάντας ἀπωρφάνισεν.

Ὁ Στουδίτης ἐγένετο εἰς τῶν λογιωτέρων καὶ ἐναρετωτέρων κληρικῶν τοῦ καιροῦ του, πολὺ ὠρελήσας τὴν πατρίδα διὰ τῶν συγγραφῶν του, καὶ τὰς καταχρήσεις τοῦ κλήρου ἐξελέγξας.

Ὁ Lequien (Oriens Christianus II, σελ 97—98) διχοτέμνει τὸν Στουδίτην τοῦτο δὲ ποιεῖ καὶ Φαβρίκιος· καὶ ἐκ τούτων παραλαβὼν ὁ Μισαήλ Ἀποστολίδης (Εὐαγγελ. Κήρυξ).

Συγγράμματα.

—Βιβλίον ἀνομαζόμενον Θησαυρὸς, ὅπερ συνεγράψατο ὁ ἐν Μοναχοῖς Δαμασκηνὸς ὁ ὑποδιάκονος καὶ Στουδίτης ὁ Θεσσαλονικεὺς. (ἐτυπώθη ἐν Βενετίᾳ 1528, 1603, 1648, 1628, καὶ πολλάκις μέχρι τοῦ 1844).

—Ἐξήγησις τοῦ Πάτερ ἡμῶν. (συνεξεδόθη τῷ Θησαυρῷ).

—Παραίνεσις πρὸς τοὺς θύλοντας σωθῆναι μοναχοὺς ὡς ἐν συνόπτῳ τοῦ ἐπισκόπου λογιωτάτου κυρίου Δαμασκηνοῦ Λιτῆς καὶ Ῥενδίνης καὶ προέδρου Πολυανῆς.

—Δαμασκηνοῦ Ἀρχιερέως Στουδίτου συνδρομικαὶ ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν παλαιῶν φιλοσόφων, ὅσα εἶπον περὶ τῶν πεπεινῶν, ἀνέμων καὶ τῶν χειραίων ζώων, καὶ περὶ τῶν θαλασσίων, καὶ μετέφρασις ἐπὶ τὸ κοινότερον. (Κατ' Ἀλλάγειον τὴν συλλογὴν ταύτην ἔπεμψεν ὁ Δαμασκηνὸς δῶρον πρὸς Μιχαὴλ Καντακουζηνὸν μέγαν δομέστικον, ἀπαγχονισθέντα τῷ 1574 διὰ προσταγῆς Σουλτάνου Ἀμουράτου. (συνεξεδόθη τῷ Εἰρημολογίῳ).

—Λόγος περὶ τῆς φράσεως εἰς τὸν δεκάλογον τοῦ Μωυσέως. (συνεξεδόθη τοῖς Μαργαρίταις ἐν Βενετίᾳ 1630).

—Προγνωστικὰ σημεῖα περὶ βροχῆς, ἀνέμου, ἐκ τῶν ἀστέρων, καὶ ἐκ τῆς σελήνης ἐκ διαφόρων ποιητῶν καὶ διδασκάλων, ποίημα κυροῦ Δαμασκηνοῦ Μητροπολίτου Ναυπλίου καὶ Ἄρτης, περιέχον καὶ ἄλλα τινά.

—Στίχοι Ἑρωειλεγμοὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας ἐν εἰδῆ διηγήσεως. (συνεξεδόθησαν τῷ Θησαυρῷ).

—Κωμωδοδύλογος Δαμασκηνοῦ Ῥενδίνης κατὰ Ἀρχιερέων. (ἔχει πρόσωπα δύο Δαμασκηνὸν καὶ Γαβριὴλ τὸν τῆς ἀγίας Ἀναστασίας ἰχούμενον· προλογίζει δὲ ὁ Γαβριὴλ).

—Κατάλογος χρονολογικὸς τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως μέχρις Ἰερεμίου. (1573).

Ἄγγελος Βεργίκιος (*).

Κρής ἐπὶ τῆς βασιλείας Φραγκίσκου Α' ἐλλήνων ἀποκατέστη εἰς Γαλλίαν, καὶ ἐπορίζετο τὰ πρὸς ζωάκειαν ἀντιγράφων κώδικας τῆς

(*) Τὸ ὄνομα τοῦ Βεργίκιου διαφοροτρόπως παραλλάξεν φέρεται. Ὁ ὕψανδρος Ῥουμπιέζιος, Βεργέριον, ὁ Βαῦλος Βεργίκιον, ἡ Γραφικὴ Ἀποθήκη καὶ ὁ Νούκιος Βεργίκιον, καὶ ἄλλοι Βεργίκιον ὀνομάζουσι τὸν Βεργίκιον.